

אהבה בלי גבולות

ארבעה עשורים נדרשו לשחקנית מאיה אביגיא, כדי לשחרר את סיפור חייה הלא ייאמן במופע "הסיפור שבי – נוצה ברוח", שמתחיל ברומן אסור של אביה

רותי קדוש

ס

יפור חייה של השחקנית והקומיקאית מאיה אביגיא (54) בנוי מחומרים סופר דרמטיים, חריגים בכל קנה מידה, וגדולים מהחיים. סיפור מהסרטים. אלא שנדרשו לאביגיא ארבעה עשורים ויותר, עד שאז רה אומץ והחליטה להעלות לבמה את המופע "הסיפור שבי – נוצה ברוח", שעובר בין תחנות חייה בסיפור, מוזיקה והומור.

המופע נפתח בערב סוער בחורף 1978 בבית ההורים במושב משמר הירדן, שז' עזע ועיצב את חייה של הילדה בת ה-11 שהייתה. "אבא עמד ליד דלת הבית, אמא מיררה בבכי בחדר השינה וכל העת אנשים באו ויצאו מהבית. התחלתי להבין שקורה משהו", היא משחזרת.

בערב הדרמטי ההוא, השמועות שרחשו מזה זמן מתחת לפני השטח, הפכו לעובדות. האב בן ה-42, ניהל רומן עם בדואית בת 18. כעבור יום-יומיים חיסל האב את עי' סוקיו במושב, מכר את עדר הכבשים, סגר את המסגרייה שלו ונעלם עם הצעירה הבדואית. "בן-לילה הפכנו לחסרי כל. היינו משפחה חקלאית, אבל לא היה מי שיעבוד במשק. שני אחיי הגדולים היו בפנימיות. ואני, הבת הקטנה, נשאיתי בבית עם אמא שנפלה לדיכאון עמוק. מרגע הנטישה של אבא, גידלתי את עצמי", היא מספרת.

עוד מעגל נסגר

הוריה של מאיה אביגיא נולדו במרוקו. האב, מאיר אבגי, עברת את שמו לאביגיא, ועלה בגיל 14 במסגרת עליית הנוער לקי' בוץ אושה. הוא היה ציוני, לוחם בצנחנים, אתאיסט וקומוניסט חבר ברק"ח. האם, לוי' סייין ועקנין, בת למשפחה דתית, עלתה מקזבלנקה עשר שנים אחריו היישר לקי' בוץ מעוז חיים. "אבא בא לבקר את אחי תו ופגש את אמא שהייתה מבוגרת ממנו בעשר שנים. הם התחתנו כשהיא הייתה בת 37 והקימו בית במושב משמר הירדן", מס' פרת אביגיא.

באילו נסיבות אביך פגש את הצעירה הבדואית?

"המאהל של המשפחה הבדואית היה בוואדי ליד המושב. לא פעם היו לאבי עי' מותים על שטחי המרעה של עדר הכבשים שלנו ושלחם. אני זוכרת שהם גם גידלו טבק, והנערה עבדה לעתים במטעי המור שב שאבי ניהל. באותו ערב אחותה הגדולה של הנערה הבדואית התעמתה עם אבא שלי בביתנו, וברגע מסוים הוא נתן לה אג' רוף והיא נפלה. זה היה רומן אסור ומסוכן בין גבר יהודי לנערה בדואית מוסלמית. לא מדובר בסיפור נוסח לוס' אהריש וצחי הלוי. לכן זה היה בלתי נמנע שהם יברחו וייעלמו".

מה חשבת על הרומן של אביך עם נערה שמבוגרת ממך בשש שנים בלבד?
"הם התחתנו בקפריסין ונולדו להם שישה

"ההצגה פרצה ממני". אביגיא

צילום: לילי ציטונסקי, יח"צ

צילום: ארכיון פרטי

חורף 1978 היה סוער. אביגיא הילדה

תיי סבא. כשניסיתי לדבר איתו על השבר בחיינו, הוא, כביכול, לא הבין מה אני רוצה ממנו. רק במהלך ימי השבעה על אחותו,

"התגעגעתי לאבא ורציתי שיהיה לבנותי סבא. כשניסיתי לדבר איתו על השבר בחיינו, הוא, כביכול, לא הבין מה אני רוצה ממנו. רק במהלך ימי השבעה על אחותו, כשנפגשנו מדי יום, הוא פתח הכל"

כשנפגשנו מדי יום, הוא פתח הכל. סיפר שידע שהוא נטש אותנו, שלא תפקד כאבא. הוא טען להגנתו שרצה לראות אותנו אבל אסרו עליו. לצערי הרב, ההתקרבות בינינו נקטעה אחרי חודש. אבא מת בפתאומיות משבץ מוחי בגיל 73. למרות זאת, אני מרי' גישה שסגרתי מעגל. סלחתי לו".

עשור אחרי נישואיה, התגרשה אביגיא. אחרי ארבע שנים, בגיל 40, התאהבה באישה. "האירוע שטלטל את ילדותי, הש' פיע עליי מאוד", היא מספרת. "שאלתי את עצמי אם אני פוגעת בבנותי, למרות שלא נטשתי אותן. אבל הייתה בושה ומצבים לא נוחים. אבל אני, כמו אבי, העזתי וגם גידלתי את בנותי להיות מי שהן".

אביגיא מתגוררת כיום במושב ליב' נים, והיא בוגרת בית הספר למשחק יורם לוינשטיין. את השם חיה שנתנו לה הוריה, שינתה לפני 15 שנה למאיה. "העזתי לש' נות רק כשיצאתי מהארון", היא אומרת.

היא הקימה את תיאטרון צ'יק, במסגרתו היא מריצה הצגות לילדים, מופיעה כלי' צנית, מעבירה סדנאות משחק וג'אגלינג, ומרימה במקביל את ההצגה "מסעודה", שכתבה על זהותה כבת למשפחה מרוקאית שגדלה במושב משמר הירדן שרובו עולי מרוקו.

מה דחה אותך לחשוף את סיפורך על הבמה?

"ההצגה פרצה ממני החוצה. אני מופיעה איתה במקומות שונים, בחוגי בית ואולי' מות קטנים. במשמר הירדן עדיין לא הופ' עתי, אבל אני מאמינה שזה יקרה בקרוב. גם האחים שלי ובנותי טרם צפו בו. הם מתפתלים עם החשיפה. בסוף המופע אני משיאה משואה לזכר אבי ולתפארת אמי בת ה-96, ואחיי היהודים והערבים. למופע שבו אני חושפת את הטלנובלה של חיי, קרא' תי 'הסיפור שבי – נוצה ברוח'. כמו נוצה שעפה ברוח, עולה ויורדת, ואז ברגע של שקט היא נוחתת בקלות וברכות. כך קרה גם לי. אחרי הרעש והסערות, אני חיה בה' שלמה עם מה שהיה ועם מי שאני. נחתי בק' לות וברכות".

"הסיפור שבי – נוצה ברוח", 15 בינואר, רביעי, 20:00, מלון נוף גינוסר, קיבוץ גינוסר; 3 בפברואר, יוניקורן, פרדס חנה; 5 בפברואר, מטולה